

Nagy magyarjaink nyomában a Felvidéken

Határtalanul pályázat 7. osztály

2018. április 19-22

Gyönyörű tájak, kalandos találkozások, vadregényes várak, barátok, vidámság, elcsendesedés, játék, versek, templomok, erdei ösvények... ezek a szavak jutnak az eszünkbe, ha a felvidéki kirándulásunkra gondolunk!

Ötödikesek voltunk, amikor a hetedikesek megmutatták nekünk, hogy merre kalandoztak a határtalanul pályázat keretében és akkor eldöntöttük, hogy az 'a' és a 'g' osztály összefogva, mi is megpróbáljuk megírni a pályázatot! Már a készülődés, álmódzás is nagy élmény volt! Énekórán felvidéki népdalokat tanultunk, földrajzórakon Szlovákia természeti adottságaival ismerkedtünk, magyarórakon verseket gyűjtöttünk Arany János, Petőfi Sándor, Mécs László és Márai Sándor legszebb írásaiból. Az előkészítő órák képei Pozsonyról, Nyitráról, Alsósztrégováról szépek voltak, de még távolinak tűntek!

Az indulás végre elérkezett! Nagyon gyorsan elrepült az idő és máris Pozsonyban róttuk a macskaköves utcákat. A pozsonyi várról az idegenvezetőnk annyi érdekességet mesélt, hogy már azt elraktározni is elég lett volna egy nap! De ez még csak a kezdet volt!

A dévényi várban a panoráma, a nagy folyók találkozása tetszett a legjobban és azok a romantikus történetek, amelyekkel az idegenvezető színesítette a programot! Dévényből újra Pozsonyba mentünk, ahol egy kis szabad program, városnézés várt ránk. Nagyszombaton megnéztük az egyetem épületeit, majd élményekkel telve érkeztünk meg a szállásunkra, amely csak arra várt, hogy belakjuk, berohangáljuk, felfedezzük! Több épületrész, focipálya, játszótér, kápolna tette izgalmassá a szálláshelyünket Alsóbodokon.

A második nap délelőttje felejthetetlen lesz! A nagycétényi iskolások olyan szeretettel vártak bennünket, amely meghatott és igazi 'baráti-testvéri-szeretet' találkozássá varázsolta az ottlétünket! Először a vendéglátóink mutatkoztak be, utána mi verseltünk és játszottunk a gyerekekkel. Megismerkedhettünk a vidék népviseleteivel, majd Arany János: A tölgyek alatt versével

dramatikus foglalkozást tartottunk állóképekkel és vers-improvizációkkal.

A rózsákat megmetszették, de mi elénekeltük Nyitragerencsén a *Gerencséri utca* című népdalt. Alsócsitáron Kodály emléktáblája előtt hajtottunk fejet és koszorúztunk, énekeltünk. Délután Nyitrán megmásztuk a Zobor hegyet. Olyan szép tavaszi rétet láttunk, amelyen annyi virág nyílt, hogy nem győztük számolni és magunkba szívni a tavaszi illatokat! A hegytetőn álló emlékmű alapja maradt csak meg és az egyik lebombázott turul madár a szálláshelyünkön volt felállítva.

A harmadik napon megnéztük az alsóbodoki múzeumot, amelyet az idegenvezetőnk alapított a feleségével. Utána a gimesi várat már sokkal könnyebb volt megmászni, mert az előző napon megedzöttünk! Sokan nem láttunk még ekkora várromot! Az úton felfelé kaptatva hálát adtunk

az Istennek a kirándulásunkért és imádkoztunk együtt az otthoniakért.

Az utolsó napunk is élményekben gazdag volt. Selmecebányára elmentünk, a bányászati múzeumba. Az András-aknába úgy ereszkedtünk

le, mint egy elvarázsolt hadsereg sárga sapkában. A bányászok sorsáról, hétköznapjairól hallva úgy éreztünk, hogy mi lehetünk a legboldogabb gyerekek a világon, nincs nehéz életünk. Alsósztrégován a Madách-kúriában többen megfogadtuk, hogy elolvassuk Az ember tragédiáját!

Hálát adunk az Úrnak, hogy ezt a négy napot együtt, határon túl tölthettük!

7.a és 7.g osztály tanulói